

VÉR SZABÓ JÁNOS RÖSZKEI DOLGOZÓ PARASZT nem töpreng többé a holnapon

A röszei „Micsurin”-termelőcsoport központjából jól látható a jugoszláv határ drótsövénye. A tisztes egyes üzemegységei közvetlen a határ mentén vannak. A tisztes tagok nap, mint nap meggyőződhetnek a határon túl élő dolgozók nyomorúságáról, szenvedéséről. Itt, amikor hálátlan gondolnak a felszabadító szovjet hadseregre, amely a szabadságot és a pártot, amely boldogulást, jólétet teremtett számukra. Bizony nyomorúságos a jugoszláv nép helyzete. Basparaszlok, kulákok szívják ott még a dolgozó parasztok véréit. Ezzel szemben a határon innen minden parasztember sorsa biztos, jelene boldog. Különösen a szövetkezeti parasztokra mondhatjuk el ezt. Sokszáz holdas gazdaságuk sajátmaguknak terem. A fejlett agrotechnika, a gépek, a szovjet módszerek alkalmazásával rohamosan emelkedik a terméshozamuk és ezzel elősegítik még jobb életüket.

Három évvel ezelőtt alakult Röszei a III. típusú Micsurin-tisztes. Azok a parasztok léptek a szövetkezés útjára, akik ezelőtt az uradalom kisémmizett, elnyomott szelléréi voltak. Megfogadták Rákosi elvtárs kecskeméti útmutatását és termelőcsoportot alakítottak. Ez a csoport ma már a párt és az állam segítségével virágzó gazdasággá fejlődött.

A röszei dolgozó parasztok kezdetől fogva figyelték, maguk közt tárgyalták a Micsurin-tisztes munkáját. Látták és hallották, hogy jól jártak a szövetkezeti parasztok az elmúlt évi zárszámadás után. A tisztes elnökeinek, Baka József elvtársnak szavai nyomán megtudták, hogy Bálint Géza, a termelőcsoport egyik tagja például 200 liter bort, munkaegységként három kilo kukoricát, árpát mázsaszámra kapott. Szűcs Sándor is 500 liter bort vitt haza, ami legalább 5000 forintot jelentett. Azt tapasztalták tehát, hogy jövedelmük a közös gazdálkodás, Akkorián Borbás István négyholdas, meg Bálint József ötholdas dolgozó paraszt is számításra tehető, hogy melyik a jobb: a szövetkezeti, vagy az egyéni gazdálkodás. Beismerték: jobban jártak a tisztes tagjai. Ezt beismerte az egész község, csak az nem, aki nem akarta.

Vér Szabó János három holdas dolgozó paraszt, akinek a földje

közvetlen a tisztes gazdaságának szomszédságában van, a termelőcsoport megalakulásától kezdve figyelemmel kísérte és érdeklődött a közös gazdálkodás iránt. Ő, mint a nagyszékes pártiszervezet elnöke, valahányszor a tagokkal beszélt, vagy pártgyűlésen a tisztesben járt, mindannyiszor kérdezgetett erről, arról.

Úgy ismerik a községben Vér Szabó elvtársat, mint olyan embert, aki nem kezd bele addig semmibe, míg meg nem győződik arról, hogy az neki hasznos és jó lesz; mint olyan embert, aki a mezőgazdasági munkában járatos, gazdasága szép és jól munkálja földjét. Egyetlen évben sem fizetett rá eddig; megtalálta számítását legtöbb-ször. A Micsurin-termelőcsoport megalakulása óta azonban, mint ahogy mondta, „megingott a hite” az egyéni gazdálkodásban. Szeme előtt mint egy film pergett le az 1950–1951. s most az 1952-es év, mindannyiszor csak jót tapasztalt a tisztesről. Ugyanakkor kezdett elégedetlenkedni a saját gazdaságával, hogy ő nem tudja eléggé a terméshozamot fokozni, akármit tesz, alig terem több az idén, mint tavaly, meg tavalyelőtt. Először látta, hogy a tisztes tagok élete egyre boldogabb lett.

— Sokat gondolkodom az elmúlt napokban, hogy valóban miért is vagyok én kivétel? Számottevettem magamban. Így gondolkodom: ha kivétel maradok tovább, kevesebb jövedelemhez jutok; ezenkívül, ami a legfontosabb, nem teszem meg azt, amit a párt tőlem — kommunistától — elvár. Esembejött Horváth elvtárs beszéde is, amit most június utolján mondtak a Központi Vezetőség ülésén. Beszámolójának minden szavát, sorát átválasztva olvastam. Úgy éreztem, rólam is szól Horváth elvtárs; rólam, egy röszei kommunistáról, aki még akkor nem mutatott példát.

Vér Szabó elvtárs különösen fel-felgyelt az alábbi részre:

„A munkás-paraszt szövetség további erősítésének mai legfontosabb feladatai: 1. Megnyerni a dolgozó parasztság egészét az állam iránti kötelezettség maradéktalan teljesítéséhez, 2. megszállítani a szocialista szektort a me-

zőgazdaságban, megnyerni a dolgozó parasztok egyre szélesebb tömegét a tisztebe való belépéshez”.

Úgy érezte, hogy a tiszte-mozgalom fejlesztésében rá nagy feladat vár. A példamutató feladata — a kommunisták élenjáró feladata.

Vér Szabó János elvtárs a felismerés óta becsülettel teljesítette azt, amit a párt elvár tőle.

— Tegnapelőtt vettem fel a Micsurin termelőcsoport tagjai közé — mondotta. — Boldog vagyok, mert gondolatban lett az életem. Nem töprengék a holnapon. Nem kell ez után négy-öt kilométerre járnom loval-kocsival a földemre egy fél kocsiderék tányércaért, kukorica-szárért, vagy csutkáért. Minden másfél óra alatt a földemre egy fél kocsiderék tányércaért, kukorica-szárért, vagy csutkáért. Minden másfél óra alatt a földemre egy fél kocsiderék tányércaért, kukorica-szárért, vagy csutkáért.

Vér Szabó János elvtárs eddig sokféle növényt termelt. Sok bajjal is járt ez a termelés. A tányérca elvette a répa elől a napfényt, a bab befutotta a kukoricát, a dinnye elfogy a szomszéd földjére, annak szőlőkére. Traktor nem szánhatta földjét, hisz meg sem fordulhatott volna rajta. Nem tudott vetőgépet, ekekapát használni; kézzel vetett, kézzel kapált, aratott — mindent kézzel a tűző napon. Ettől szabadult meg Vér Szabó elvtárs most, amikor aláírta a belépési nyilatkozatot. A termelőcsoport földjén vetőgépet, kombájn arat, lókapát húz a Zetor. Ott vannak a gépek az ember segítségére. Ezt jelenti a termelékenység. Ez is egyik oka Vér Szabó János belépésének. De más is van. Azt így fejezte ki, amikor aláírta a belépési nyilatkozatot:

— Teljesítettem beadási kötelezettségemet, adom rendezve, kamráim tele élelemmel. Az akolban gömbölyödik egy szép házom. De még többet akarok ennél, még jobban akarok élni — ezért kértem felvételemet a Micsurin-tisztesbe.

Vér Szabó János elvtárs, röszei dolgozó paraszt is azt az utat választotta, amelyet a párt, Rákosi elvtárs a felemelkedés útjaként megjelölt neki is.

TÓTH JÓZSEF.

A Nemzetközi Diákszövetség 6. tanácsülésének felhívása a világ diákságához

A Nemzetközi Diákszövetség a Bécsben megrendezendő békekongresszus kapcsolatban 6. tanácsulása intézett felhívást a világ összes diákjához:

Napról-napra nő és szélesedik a népek békemozgalma. A világ népeivel együtt a diákok széles tömegei is részt vesznek a békéért, a háború veszélyének elhárításáért vívott harcban — állapítja meg a felhívás, majd így folytatja:

Világ Diákjai!

Tevékenyen vegyetek részt a népek kongresszusának előkészítésében! Szervezzetek gyűléseket minden egyetem minden fakultásán és minden kollégiumban! Vegyetek részt a küldötték megválasztásában, akik a ti javaslatotokat képviselik a népek békekongresszusán. Ez a kongresszus a ti szívügyetek is, mivel új lépés előre annak a háborúnak elhárításáért vívott harcban, amely terveit meghusztásával és életetek elpusztításával fenyeget.

Szeged dolgozói várják a Második Békekölcsön első húzását

Az egész országban kimondhatatlan örömmel értesültek a dolgozók arról néhány nappal ezelőtt, hogy szeptember 18-án megkezdik a II. Békekölcsön követeinek sorsolását. Azóta minden munkahelyen, üzemen, tszben, gépállomáson vagy hivatalban naponta szóba kerül szeptember 18-a. Jövő hét csütörtökén ismét figyeljük a rádiót, az újságokat: a szerencsések közt vagyunk?

Hálával tartozom boldog életünkért

Tari Vilmosné a Textilművek dolgozója az idősebb dolgozók közé tartozik. Őt már kissé megviselte az élet, mire a felszabadulás után ráterhelte a felemelkedés útjára.

— Semmink sem volt, amikor nekivágtunk az ország építésének pártunk vezetésével. Azonban hamar leküzdöttük a múlt nyomorúságát, s ahogy fejlődött alkotómunkánk nyomán az ország, úgy javult a mi életünk is. S amikor a mi országunk békekölcsönjegyzésre hívta fel bennünket, férjemmel együtt már 1200

forintot tudtunk jegyezni. Ezzel a pénzzel arra adjuk, hogy még szebb és még boldogabb legyen az életünk és nem csalódtunk. Ma már szép bútorunk van. A mi életünknek van már értelme s van célja. Mindketten szépen keresünk és a 18-as lezajló sorsolás esélyes nyelme reménye csak tevékeni boldogságunkat. Úgy érzem ezért a boldog életért, ezért a sok-sok nyereségért, melyet hazánktól kaptunk és kapunk nap-mint nap, hálával tartozunk. Ennek a hálának pedig abban kell megnyilvánulnia, hogy mind jobb és jobb munkát végzünk és bármire szólít be bennünket hazánk mindenkor becsülettel helytállunk.

Mérei Gyula egyetemi tanár előadást tart Kossuth Lajosról

Holnap, szeptember 14-én, vasárnap délelőtt 10 órakor a Magyar Történelmi Társulat Délalföldi Csoportja, Kossuth Lajos születésének 150. évfordulójára alkalmából ünnepi előadást rendez, a szegedi Egyetem dísztermében, Dugonics-tér 18. II. emelet. Előadást tart Mérei Gyula.

A egyetemi tanár „Kossuth Lajos Habsburg-ellenes és antiférfalás harca a nemzeti egységért” címmel. Az előadás 1837 májusától kezdve ismerteti Kossuth nagyjelentőségű harcait egészen 1848 március 15-ig.

A kujbisevi vízierőmű vasútépítői nagyszerű teljesítményekkel köszöntik az SZK(b)P XIX. kongresszusát

A világ legnagyobb vízierőműépítkezésének munkahelyeihez vezető vasútvonalak építói egybenként kapcsolódtak be a XIX. pártkongresszus tiszteletére folyó szocialista munkaversenybe.

Dobrovolszkij vízierőművezetőbrigádja elhatározta, hogy rendszeresen 150 százalékra teljesíti a normát.

A gépkocsivezetők műszakonként két norma teljesítését vállalták. Az ezt követő napokon a versenyhíradó arról számolt be, hogy az

ígazságtétel nagyszerű tettek követek.

Az ekkavátorvezetők 160 százaléka teljesítette egyéves tervüket, a kongresszus tiszteletére vállalták, hogy napi teljesítményüket háromszorosára fokozzák. A két kitűnő ekkavátorvezető a sztahanyszi ország első napján 270 köbméter helyett 500 köbméter földet emelt ki. A következő napokban teljesítményük 600 köbméterre, majd 670 köbméterre emelkedett.

Az amerikai légibanditák folytatják a békés koreai városok és falvak barbár bombázását

Az amerikai légikarók újabb heves bombatámadást intéztek a Tjagantartományban lévő Konczen város ellen, amelyet 1950 őszén napbombákkal már szétromboltak és felperzselték.

Az amerikai légibanditák folytatják Phenjanban és környékének kiemelt bombázását. Szeptember 9-én 18 B/29-es mintájú bombázógép támadta Phenjan északi kerületét. A gépek mintegy 600 bombát dobtak le. Szeptember 10-én B/29-es mintájú gépek dél-Phenjan

tartomány Tedong körzetében békés falvakat bombáztak. Több falut rombadöntöttek és felperzselték, sok békés lakost, köztük nőket és gyermekeket megölték, vagy megsebesítettek. Ugyanakkor megsemmisítettek több ezer phen rizz és kaolinvegyest (egy phen 3-31 négyzetméter).

Szeptember 10-én nappal amerikai lökhajtó bombavető és vadászgépek újabb barbár támadást intéztek Phenjan délnyugati kerületé ellen. (MTI).

Mit láthatunk a megyei mezőgazdasági kiállításon

A vásárhelyi népkertben szeptember 14 és 21 között megrendülő megyei mezőgazdasági és állattenyésztési kiállítás előkészületei szorgosan folynak. A kiállítás a termelési eredmények bemutatása mellett egész sor érdekességgel szolgál a látogatóknak. Az egyénileg dolgozó parasztok hozza magukkal kertjükből, vagy szántóföldjükről kis zacskóban talajmintát és adják le a tudományos intézmények pavillonjába megvizsgálás végett. A leadott talajmintát a helyszínen megvizsgálják és az eredményt közlik.

Másik érdekessége a kiállításnak a háziipari munkák bemutatása, amelyen a közönség láthatja a gyékényt, és csuhéfontást, a rongyszövet, seprűkötést, cipőjavítást módját. Ha a látogatók javítani valót hoznak magukkal, azt a kiállítás területén csekély térítés ellenében megjavítják.

Bizonyára sokan látogatják meg az élő vadaskertet, melyben lesz őz, nyúl, fácán, fogoly, róka, stb.

Emellett a vadászati kiállítás kitűnő állatokat és madarakat is mutat be, ismerteti azok hasznosságát, vagy kártékonyágát. Látványosságot biztosít a rizstelep, ahol különböző fajtájú dísznövényeket mutatnak be. Bemutatják a korszerű öntözési módszereket is.

A hómezővásárhelyi Alkotmánytervező szénporos téglaféltést mutatja be. A Micsurin Agrártudományi Egyesület minden kiállítási napon 11 órai kezdettel tudományos vita-értekezletet tart, melyen minden látogató részlevhet és a tárgyhöz hozzászólhat.

Goiko Petrovics:

TITO ÜDÜLÉSE

— Ma nem akarom, hogy jelezzon zaklássalnak!!

— Parancsára! Ma nem kapcsolok be senkit — válaszolt Bloradies őrnagy, a belgrádi fehér palota telefonkezelője, akinek egyedüli feladata, hogy kapcsolja, vagy ne kapcsolja Tito „dolgozószobáját”.

— Kivéve természetesen Allen urat.

— Parancsára! Kivéve Allen urat — válaszolta az őrnagy és magában így gondolkodott: Titónak ma bizonyára fontos teendői vannak. Talán világraszóló dolgokon töri a fejét.

Tito bement és leült Alekszandar

volt király íróasztala mellé s gondolkodni merült. Üdülni kellene menni — de hová? Hová lehetne egy-két hónapra „kiruccanni”? De mit kell ezen annyit gondolkozni, hiszen előtte van villáinak és kastélyainak képeiből!

Tito lapozni kezd az albumban... Alekszandar király kastélya Bledben. Pompás kastély és Bled is gyönyörű. Ez jó lesz... Tito éppen a telefonkagyló felé akart nyúlni, amikor eszébe jutott: vajon van-e a közelben repülőter? Ezenkívül Bledet erdők övezik. Ah! Ezek az átkozott erdők! Végülis mi történt Alekszandar királlyal? Külföldön meggyilkolták az usztasák. Szomorú, nagyon szomorú... En nem akarom ilyen szomorúan befejezni az életemet — mormogta és hátrazott: Bledbe nem megyek!

Hálálfelem veti rajta erőt, hided verejték őröti ki rajta. Levette marsalli zubbonyát és gyorsan lapozott az albumban. A kranji villa fényképe állott a második lapon. A villa korábban von Krummer náci tábornoké volt. Fényőre, de övezi, fényőre berendezés. Ez valóban jó üdülőhely — gondolta Tito. Csodálatos ott a levegő és még vadászati is lehetne rendezni. Biztonságos is, mert egy tankdandár és egy tüzérezred állomásozik Krummerban.

Kranjba megyek — dörmögte, de hirtelen eszébe jutott: mi is történt ezzel a Krummer generállal? Ezt majd Kardelj tudja.

— A partizánok golyói lötték szívére — válaszolt telefonon Kardelj. Tito lecsapta a telefonkagylót és átkozta a partizánokat.

— Az ördög vigye el a villát is, meg a vadászati is. Nem akarom, hogy álomban megjelenjen Krummer szelleme!

Remegő kézzel lapozott tovább. A következő fénykép Mária exkirálynét ábrázolta, amidőn a villa előtt ül és angol lordokkal pókerezik.

— Ez a villa Novi Vinodol mellett van. Síri csend honol ott és amellet kitűnő borok is vannak arra. Ez a legalkalmasabb hely üdülésre. Az antik bútorok is megmaradtak. Milyen csodálatos is lenne a volt királyné ágyában aludni... Egy gárdaezred elegendő lenne a védelem biztosítására. Egy-két utcát kellene kiköszörölni, elérné ott az ezred is... De várjunk csak... Mi is történt Máriával királynéval? Emigrált. Hát én nem akarok emigrálni. Vinodol sem alkalmas a nyaralásra.

Az album következő lapján a bacsvicei villa fényképe állott. Gyönyörű ez a villa. Bor itt is van elegendő, no és ott a csodálatos tenger. De ki is lakott azelőtt benne? Bircsamin vajda. Tito erre olyat káromkodott, hogy kutyája, amely mindig mellette van, ijedten kullógott az egyik sarokba.

Tito tekintete ekkor az abbázai „Iszranka” villa fényképére esett. Semelli gróf, a fiumei olajfinomító tulajdonosé volt ez a villa.

— Igen, ez is fasizta volt — hümmögte —, de mi is történt vele? Igaz Olaszországba költözött. Nagyszerű! Ez az egyetlen villám volt tulajdonosai közül, akik nem költöttek fel, nem végeztek ki, vagy nem halt meg.

— Abbázába megyek! — ujjongott örömmel és már a telefon felé nyúlt, hogy kiadja az utasításokat a készülődésre, amikor eszébe jutott, hogy valami itt nincs egészen rendben. Ebben a villában lakott 1947-ben Rajk László — és Tito előtti megjelent Rajk az akasztófán. Újból verejték csillogott a homlokán és csak akkor lapozott tovább,

amikor egy kicsit csillapodott idegessége.

Brioni szigetét ábrázolta a következő kép. Minden gondolkodás nélkül elhatározta — Brionba megy! Ez a legszebb és a legbiztonságosabb hely. Hadihajók, hegyi tüzérség van a közelben. A lakosságot ki telepítették. A kertészek és a pincérok, a kondások és a csordák, a portások és a szakácsok, sőt még a szakácsnők és a szobalányok is az UDB tagjai.

— De az ördögbe! — rémültőzött. — Hiszen itt annakidején Mussolini nyaralt! Ez járt az összes közül a legrosszabbul. A partizánok lábánál fogva akasztották fel. Sokáig töprengt ezen, végül elhatározta:

— Mégis Brionba megyek! Közel van Pola és ott a repülőter.

A belgrádi fasizták főnöke azonban csalódik, ha azt hiszi, hogy ott biztonságban van. Számára nincsen biztonságos hely ma Jugoszláviában. A nép büntetése elérte, bárhová is bújnak.

„Tito, Tito, úgy jársz, mint Benito!” — ezeket a szavakat írják fel nap-nap után a belgrádi, zág-rábi, ljubljana, szpliti és cénitjei házak falára. A nép ítéletet hirdet Tito felett.

Ehlers, bonni szövetségi gyűlési elnök szeptember 22-én fogadja a népi kamara küldöttségét

Bonn. (ADN). Bonni értesülés szerint dr. Hermann Ehlers, a nyugatnémet szövetségi gyűlés elnöke táviratban közölte Johannes Deekmannal, a Német Demokratikus Köztársaság Népi Kamarájának elnökével, hogy szeptember 22-én fogadja a Népi Kamara küldöttségét. (MTI).